

Kirkonmäellä ihmiset kulkevat mustissaan kiireesti eteenpäin koittavat hosua jatkamaan elämäänsä astorin mielessä arkisia mietteitä tämän toimituksen jälkeen siunattu vapaapäivä Työ sujuu rutiinilla ilman suurempia mietteitä asiakkaita tulee siunattavaksi pyhään maahan heidät lasketaan rattaille kuin liukuhihnalle aina niitä tulee lisää nuoria ja vanhoja tasaisena jonona kuka kuolee onnettomuudessa jotkut nääntyvät tautiin joku ei jaksaa muuten vaan Nyt on tämän vuoro Omaisten kliseiset puheet jäävät autoihin ja toisen takin taskuun Unohtaneet ovat jo hänet Lapset seisovat reunalla kädet taskussa pää nöyrästi painuneena Kahvi on mustaa pullassa makeita rusinoita mutta tunnelma kuin hautajaisissa kankea ja kiusaantunut velvollisuudentunto on pirun ruma aate jääköhän kukaan noista häntä kaipaamaan Minä olen siis teille kuollut mutta olen vieläkin täällä sieluni on oleva täällä ikuisesti en ole näkyvä enää mutta tänne jään kirkon kellotapuliin pesääni lämpöiseen muiden naakkojen lailla kun pastori heittää hiekkaa mäeltä kuuluu iloinen naakkojen nauru.